

Skuldigt äreminne
öfwer den i
lifstiden ädle och
wälborne frun, fru
Maria G...

Ramklou, Johannes,

1700-1829 81 Cbza Fo1.

National Library
of Sweden

Gyldigt Neminne

Droer

Den i lifsiden

Ädle och Wälborne Fru /

Fru

M A R I A

G U S T A V A

T I G E R S T E D T,

|Sal. Herr HÄRADS HÖFJINGENS|

Wälborne Herr

J A C O B L E I J O N M A R C K S

I sorgen til en liten tid awarlatne

Änke = Fru,

Som den 12. Maj 1735. Söhl. i Herranom asted / och den
samma ähr i Sibbo kyrka med Gheskellig Lit.
predikan begrofs.

Edinnat af de Sörjandes Admiul och hdersamste
Tjenare

J O H. K A M P E.

WSD / Tryckt af Joh. Kämppe / Kongl. Acad. Boktr.

Et är ju wist / det lär och ingen neka /
At liffens wäg ej strös med Lillor weka /
På branta bärg med sand betäcker mo;
Der watnet liknar bittert salt och galla /
Som gifwes åt des wandringsmänner alla
Med jämn oro.

Uhr bäcken har wår hiette stelf måst dricka /
Så måste de / som honom följa stieka
Sig i sin wandel på de hårda fjäll:
Den stig är swår och hård för Adams söner /
Behaglig doch för den / som nåden röner
Uti sin Gial.

Den ter sig nögd i storm och olycks wäder /
Ser tidt på den som färgat sina kläder
I sin Wi-n-prås: han fattar der af mod;
Dch dricker så den kalc för honom skänkes /
Med tröst / at på des lisa alltid tänkes
Hos HErren god.

Des sorge-kalc mer winning förorsakar /
An alt det som wår werld stads efter wakar /
En trångtan til at saligt hinna dit /
Der hon hos Gud får bli i ewig' tider /
För hans skull han alt tåligt gärna lider:
Med trofast lit

På honom / hwart han stelf wil kosan ställa;
Wet at han får snart sin tros andrar falla
Uti en fjäll och högst sig önskad hann:
Ser ej uppå hwad honom fast här tvingar /
Tar skydd in under hans utslagna wingar
Dch i hans samn.

Den Fru som här för oss är lagd på bären /
Som slutit har sin tid i Ungdoms wåhren /
Hon har så starkt som någon genom gådt
En törn-wårt wäg / up för de branta bärigen /
Som har ödt ut des kraft / samt must och mårigen
Sörtåra fått.

Hon druckit har ur Korshens bittra källa /
At hon der wid måst tårar talrikt falla:
Hon hade ej af motgång en sig lik /
Som det försökt hwad hon sin tid försarit;
Des frid war segd / och hennes ro har warit
På sorger rik.

Uti des hus wor' tre helt swära gäster/
 Den ena kom med posten ifrån wäster/
 At hennes man utaf hasböljan war
 Bortryckt/ at sorg ej tyktes mera fela;
 Den andra doch/ en Lung- och Wattset dela
 Des lif ej spar.

Den tredie må min fläder intet nämna/
 Hwem wil ej af oss alla gierna lämna
 All sorg/ ofog/ all olust och förtret:
 En sorg ej wil hel ensam länge wara/
 En motgång sig wil med den andra para/
 Man det nog wet.

En hade hon tre plantor för sin ögon/
 Som höget från den wänstra ställa fögo/
 Tre grenar af en stam/ nu bruten war:
 Sin näring och sin tilwärtis goda föda
 De synas nu förlora/ och som döda
 Knapt lefwa qwar.

Doch i sin sorg hon hade få sin lika/
 Som mindre wille från sit råmod wika/
 Hon war med sitt så swära forß förnögd.
 War nögd i allt/ och gedit altsammans kalla/
 När pust och sorg så om hwarandra swalla
 Til himnens högd.

Hon hade swårt här i sig först at finna/
 Men kunde doch med nöje sig påminna
 At söka i Guds willja sig en stöd:
 Den war des tröst uti des plågor swära/
 Den war och det som stilte hennes tårar
 I så stor nöd.

Hon lärde då sin ståla-spijs rätt söka/
 Som kunde bäst den hårda anstöt möka/
 Den och i diupa sorgen styrcka gaf.
 Som hungrikt barn sitt bröd ej från sig gifwer/
 Hon hade lust/ stort nöje/ hugnad/ istwer
 Bli mått der af.

Hon war förnögd/ ja willig til at wandra
 Ifrån oss bort til sälla hopen andra/
 Der mer ej sorg/ ej brist är eller mehn:
 Hon wi ic sig i Jesu sköte swepa/
 Och kasta bort sin egen kärleks wepa/
 Inbillat sten.

Sår

Får nu se Gud uti en ewig åbra /
För sorge, drågt en bärilig klädning bära /
Den Jesus skänkt / rättferdighetens Sol:
Hon tråbar nu olyckans storme, wäder /
Och i osäjlilig frögd sig ewigt gläder
För Lambsens stol.

Wandringsman.
Wil. Du.
Käana. Werldenes. Dstadiga. Wäsende.
Så
Gäst Dina. Sgon. På. Detta. Hus.
Det. War.
Berichtat. Och. Stod. I. Flor.
Det. Hade.
Lifförjel. Åbra. Anseende. Gästning.
Men
I. En. Blyt. Jörswan.
Åt.
Det. Blef. Ensam.
Lukorna. Slogos. Igen.
Ingen. Jörde. Dit. En. Spil.
Dock. Tog. Ingen. Heller. Något. Der. Ifrån.
En.
Der. Sodde. Ingen. Ubbördsman.
Wöfwa. Begynte. Åt. Dansa. På. Bordet.
Och.
Swador. Bo. I. Kjörens. Och. Tigrars. Räfte.
Ahta. Dig. Fördenkful. Wän.
Wandringsman.
At. Du. Jefe. Bigger. Sloff. I. Lusten.
Grundar. Ditt. Hus. På. Iken.
Och. Slår. På. I. Snyttan.
De. Siuncka.
Du. Vär. Sittande. I. Träcken.
Men.
Grunda. Dina. Hus. På. Gåstet.
Och. Timra. Up. Dem.
Åt.
Tro. Kärlek. Sdmu. arbet. Och. Talamod.
Så.
Har. Du. Och. På. Hus.
Ditt. Du. Et. Wera. Åt.
Wandringsman.

